

var naaet til dette Punkt, og havde faaet Kjøbenhavns Befæstning frem alene, kom der Noget, jeg veed ikke hvad, i Veien, men pludselig hørte man, at Forslaget, der var fremlagt i det andet Thing, uden nogen Forklaring, uden nogen Motivering blev taget tilbage af Regjeringen. Forklaringen kom først Næst efter, idet det da blev forelagt paa ny, og der var da foregaaet en temmelig betydelig Forandring i Planen, idet der var gennemført forskjellige Ændringer, som jeg ikke her nøie skal betegne i Detaillen. — Detaillerne tør jeg ikke forudsætte, at Thinget er tilstrækkelig interesseret i — men det kan fortællig udtrykkes saaledes, at man var gaaet et Skridt endnu videre paa den Vel, som man allerede tidligere havde begyndt, nemlig at lade det hidtil gjældende System for Fæstningsanlæg falde, kaste Forterne bort og indfrænte det Hele til en enkelt befæstet Bold, hvilket man kalder Enceinte. Det var endnu ikke i Forslaget fuldstændig gennemført, der var endnu bleven et Par smaa Huller tilbage, men i alt Væsentligt forelaa Forslaget i denne, som jeg vilde kalde rent artilleristiske Skikkelse af en befæstet Bold, en Rampenceinte. Disse Ændringer medførte naturligvis en yderligere Beføstning, de havde forhøjet Beløbet for Landbefæstningen med 3 Millioner og for Søbefæstningen ligeledes med 3 Millioner Kroner. Saaledes er nu dette Forslag, der foreligger for os her. Jeg tror ikke, der er foreslaaet væsentlige Ændringer siden i Fjor, men faar det Tid til at udvikle sig yderligere, ville vi vel ogsaa se andre Planer komme frem, som det forøvrigt ogsaa paa forskjellig Maade er bleven antydet, men hvad man i den Henseende kan vente, skal jeg ikke her komme nærmere ind paa. Det er Forslagenes Historie, som altsaa er naaet dertil, at der i dette Dieblif foreligger for os ene og alene et rent defensivt, artilleristisk Befæstningsanlæg om Kjøbenhavn, dette og intet Andet, og vil man tage Sagen saaledes, som jeg har nævnt, vil man se, at vi komme til en Beføstning af 55 Millioner Kroner, og dette Beløb er af Krigsministeren selv rundet af ved Behandlingen i Landsstinget til ca. 60 Millioner Kroner. Jeg skal nu ikke her komme ind paa en udførlig Drøftelse af, hvilken Tillid man kan knytte til dette Tal. Overfladisk ville jo i de allerfleste Tilfælde vise sig mer eller mindre upaalidelige, men overfor Befæstningsforslag nærer jeg ingen Tvivl om, at denne Upaalidelighed vil vise sig i ganske overordentlig høj Grad. Hvilken Sum man i Virkeligheden kan gjøre Regning paa, naar det dreier sig om fuldstændig Befæst-

ning af Kjøbenhavn, derom vil man kunne komme til Kundskab gjennem en tidligere Udvalgsbetænkning, der forelaa allerede i 1883, og dertil skal jeg henvisse.

Det er Forslagets Historie, men der ligger desværre en anden Historie ved Siden af, og det er dette, at man ikke længere finder sig paa Forslagets Stadium, men at det allerede begynder at blive udført, og det er forøvrigt mærkeligt nok — egentlig ikke, saavidt jeg har fulgt med, det nu sidst foreliggende Forslag, der ligger til Grund for de Foranstaltninger, der i Virkeligheden bliver provisorisk udførte under den nuværende Krigsministers Vedelse, men det er, saavidt jeg skjønner, nærmest det næstsidste Forslag, der danner Grundlaget for disse Arbejder. Det er i dette Dieblif, jeg kan gjerne sige det Sørgeligste ved denne Sags hidtidige Gang, at Regjeringen har trøet sig berettiget til at foretage de Skridt, som jeg frygter for, ville blive større Vanskeligheder at komme over, end der nogenstunde tidligere har været i Veien for at naae til en Forstaaelse om Forsvarsvæsenets Ordning. Hvad der gøres, gøres trods dette Things Onske og Billie, trods Flertallet af det danske Folks Opfattelse af denne Sag, af, hvad der haader Fædrelandet bedst. Lige overfor en saadan, man kan vel ikke sige, at det er et for stærkt Ord, egenmægtig Optræden fra Regjeringens Side kan man ganske vist sige, at dette Thing har kun en Protest at sætte derimod, det kan kun udtale sin Indsigelse og sin Ubillie, og den kan jo tilfidsættes, saa man behøver ikke at tillægge den nogen stor Vægt. Jeg tror dog, at Alle ville være overbeviste om, at den vil faae sin Vægt i Tidens Løb. Jeg gjentager, at, hvad der her sker, hvad der hidtil er sket, og hvad der fremdeles vil ske, vil Krigsministeren komme til at bære Ansvaret for paa den Maade, at han berøber de største Vanskeligheder for denne Sags Ordning.

Jeg lagde forøvrigt Mærke til, at det er ikke alene dette Things Billie og Overbevisning, som tilfidsættes af den nuværende krigsministerielle Politif. Den ærede Krigsminister, som ikke er meget nøieregenende med sine Ord, synes det, men lader sine Tanker komme tydeligere frem, end det maaste egentlig er politif hensigtsmæssigt, har fremsat en Udtalelse i Fjor i det andet Thing, som jeg skal henvisse til. Det gaar nemlig saa, det er en Erfaring, som man vistnok vil komme til at fande, at naar det ene Things, den ene Afdelings Ret bliver tilfidsat, kommer det uvilkaarlig til at virke tilbage paa det andet Things Ret ogsaa. Der er en saadan Solidaritet mellem Rigsdagens to